Της Σοφίας Χριστοφορίδου

Ο Άλμπερτ Μπουρλά, Άκης για τους φίλους του, είναι γέννημα θρέμμα Σαλονικιός. Το καταλαβαίνει κανείς από την πρώτη στιγμή που θα μιλήσει μαζί του. Το βαρύ λάμδα τον «προδίδει» και ας ζει για πάνω από δύο δεκαετίες στο εξωτερικό. «Τι 'κουβαλάτε' από τη Θεσσαλονίκη στην Αμερική όπου ζείτε;» τον ρωτήσαμε σε μία αποκλειστική συνέντευξη που έδωσε στη «ΜτΚ» πριν από μερικούς μήνες, με την ευκαιρία της αναγόρευσής του σε επίτιμο διδάκτορα του ΑΠΘ. «Κουβαλάω τον εαυτό μου. Η Θεσσαλονίκη είμαι εγώ, εδώ έγινα, έζησα τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου και τα χρόνια που με διαμόρφωσαν. Κουβαλάω τα κάστρα, την παραλία της, την πλατεία Ναυαρίνου, τα φεστιβάλ της, τις ταβέρνες, τους φίλους μου, ό,τι με έκανε».

Η οικογένεια Μπουρλά

Ο Άλμπερτ Μπουρλά γεννήθηκε το 1961 στη Θεσσαλονίκη και είναι το μικρότερο παιδί του Μωίς Μπουρλά και της Ρούλας Σαϊας, που είχαν το σπίτι τους στην οδό Σβώλου. Προέρχεται από οικογένειες Εβραίων σεφαραδιτών με ιστορία πέντε αιώνων στην πόλη. Το 1880 το όνομα της περιλαμβάνεται στις 38 οικογένειες που συνεισέφεραν σε φιλανθρωπικά ιδρύματα, όπως αναφέρει ο Γιοζέφ Νεχαμά.

Το όνομα Μπουρλά σημαίνει κοσμηματοπώλης και πράγματι η οικογένεια διατηρούσε μεγάλο οίκο κοσμημάτων και ρολογιών που τα εμπορευόταν στα Βαλκάνια -και μάλιστα στη Νίκειο Σχολή στο Νυμφαίο το κεντρικό ρολόι οι ντόπιοι το αποκαλούν Μπουρλά. Ο Σαμουήλ Μπουρλά έκτισε το μέγαρο Μπουρλά Λεβή στη Βενιζέλου 3 και το νεοκλασικό στην Β. Όλγας 133 που στέγασε την Έπαυλη Μαρόκου, ενώ η συναγωγή της οικογένειας ήταν εκεί που βρίσκεται σήμερα η συναγωγή Γιαντ Λεζικαρόν. Μέλος της οικογένειας ήταν και ο Μωυσής Μιχαήλ Μπουρλά μέλος του ΕΛΑΣ την περίοδο της κατοχής.

Ο πατέρας του Άλμπερτ Μπουρλά, Μωύς, στη διάρκεια της Κατοχής διέφυγε από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα και γλίτωσε τον εκτοπισμό. Ένας θείος του από την οικογένεια Σαϊας σκοτώθηκε στο ελληνοαλβανικό μέτωπο. Οι υπόλοιποι εκτοπίστηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα, με μία εξαίρεση: μία από τις κόρες της οικογένειας, που ερωτεύτηκε και παντρεύτηκε χριστιανό, κατάφερε να πάρει μαζί της και να σώσει τη μικρότερη αδελφή της, τη Ραχήλ, που έκτοτε αποκαλούσαν Ρούλα.

Ίσως έτσι εξηγείται γιατί οι γονείς του Άλμπερτ Μπουρλά τον φώναζαν από μικρό

Phoca PDF

Άκη, για να μην παραπέμπει το όνομα στην καταγωγή του και να είναι προστατευμένος, αν κάποτε επαναλαμβανόταν η φρίκη... Μετά τον πόλεμο ο Μωύς μαζί με τον αδελφό του Ίντο δημιούργησαν την ποτοποιία Ίντο Μπουρλά, στα Λαδάδικα στη γωνία Βίκτωρος Ουγκώ και Βεροίας. Όμως ο Άκης δεν συνέχισε την οικογενειακή επιχείρηση.

Από το δημοτικό στην Ικτίνου στο ΑΠΘ

Πήγε στο 42 δημοτικό σχολείο, στην οδό Ικτίνου και ήταν πρόσκοπος στην Αγέλη Λυκοπούλων του 6ου Συστήματος Ναυτοπροσκόπων Λευκού Πύργου. Στη συνέχεια φοίτησε στο 10ο γυμνάσιο Θεσσαλονίκης. Ήταν καλός μαθητής αλλά όχι «φυτό», χαμηλών τόνων αλλά ταυτόχρονα δημοφιλής που κέρδιζε την αποδοχή. Ήταν πάντα πρόεδρος στα πενταμελή και δεκαπενταμελή συμβούλια και οι φίλοι του τον περιγράφουν ως ηγετική μορφή: ήταν τρομερά οργανωτικός, αποφασιστικός και είχε το χάρισμα να εμπνέει τους συμμαθητές τους. Μάλιστα είχε αναλάβει οργανώσει μία σχολική μπάντα και μαζί με τους συμμαθητές του την κοπανούσαν από το μάθημα για να κάνουν πρόβες.

Στο πνεύμα της μεταπολίτευσης η ορχήστρα έπαιζε τραγούδια του Θεοδωράκη και του Ξαρχάκου, με τον ίδιο να παίζει κιθάρα και να πείθει με τον τρόπο του τον έτερο κιθαρίστα της μπάντας να στραφεί στο μπάσο.

Στην Γ’ Λυκείου είχε βάλει ως στόχο την Κτηνιατρική και τον πέτυχε, περνώντας το ΑΠΘ. Στο πανεπιστήμιο ήταν πολύ ενεργός στην παράταξη της ΠΑΣΠ, και μάλιστα σε μία εποχή που οι Εβραίοι της Ελλάδας αντιμετώπιζαν με μεγάλη επιφυλακτικότητα την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, λόγω της προσέγγισης του Α. Παπανδρέου με τον Γιασέρ Αραφάτ.

Πολλά χρόνια αργότερα, κατά την τελετή αναγόρευσής του ως επίτιμου διδάκτορα, ο πρόεδρος της ιατρικής σχολής Αστέριος Καραγιάννης μίλησε για τον Έλληνα που κατέκτησε την κορυφή στον τομέα του, αλλά και για τον «μάγκα Σαλονικιό, το καρντάσι που άνοιξε τα φτερά του» και αναφέρθηκε στα στέκια τους, από το καφενείο Κυψέλη και το Ηλιοτρόπιο και το Αχίλλειο, μέχρι την ταβέρνα της Δόμνας, τις συζητήσεις για τη δημοκρατία, τη φιλοσοφία και τις τέχνες, πάντα συνοδεία φραπέ. Του άρεσε πολύ το σινεμά και πήγαινε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ενώ στη μουσική ξεχώριζε τον Χατζηδάκη και αγαπούσε τα λαϊκά και τα ρεμπέτικα.

Πάντα επιστρέφει εδώ

Ο Χρίστος Κρανιώτης είναι φίλος με τον Άλμπερτ Μπουρλά από τότε που πήγαιναν και οι δύο στην Α’ Γυμνασίου. Η φιλία τους συνεχίστηκε όλα αυτά τα χρόνια, και όποτε ο κ. Μπουρλά επέστρεφε από το εξωτερικό, συναντιόταν στο στέκι τους, το Cardhu. Όπως λέει, η επαφή του κ. Μπουρλά με την Ελλάδα είναι διαρκής, δεν χάνει ευκαιρία να έρχεται στο σπίτι του στη Θεσσαλονίκη στο εξοχικό του στη Χαλκιδική. Κάνουν διακοπές κάθε καλοκαίρι μαζί με τον παιδικό του φίλο. «Το σπίτι του είναι κέντρο διερχομένων συγγενών και φίλων, μια μέρα ήσυχα στη Χαλκιδική δεν περνάμε» λέει ο κ. Κρανιώτης.

Phoca PDF

Τα παιδιά του, παρότι δεν έζησαν καθόλου στην Ελλάδα, έχουν τα ελληνικά ως βασική τους γλώσσα. Ακόμα και τώρα στην Αμερική ακούει ελληνικά λαϊκά, που έχουν την τιμητική τους στα πάρτι που διοργανώνει, όταν βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη ή τη Χαλκιδική. Μία άλλη του μεγάλη αγάπη είναι η ποδοσφαιρική ομάδα του Άρη.

Ο κ. Κρανιώτης τον περιγράφει ως άνθρωπο πολύ δοτικό, στους φίλους του και σε ό,τι αγαπά. «Κι ό,τι αγαπά βάζει στόχο να το κάνει καλά, δεν προσπερνά τις προκλήσεις, για αυτό και το αποτέλεσμα της δουλειάς του τον οδηγεί το επόμενο βήμα. Είμαι σίγουρος ότι και ακαδημαϊκή καριέρα να ακολουθούσε θα διέπρεπε».

Όπως λεν όσοι τον ξέρουν παραμένει ο ίδιος κι ότι η ανέλιξη του σε μια τόσο σημαντική θέση δεν τον έχει αλλάξει, παραμένει απλός, εγκάρδιος και προσιτός. Διατηρεί τους ίδιους φίλους από το γυμνάσιο, είναι παντρεμένος με την ίδια γυναίκα εδώ και 25 χρόνια και κάθε καλοκαίρι επιστρέφει στα ίδια μέρη, στη Θεσσαλονίκη και τη Χαλκιδική.

Περηφάνια για τον επιστήμονα, αποτροπιασμός για το «Μακελειό»

Μετά τις τελευταίες ανακοινώσεις οι δύο φίλοι μίλησαν στο τηλέφωνο κι όπως λέει «ο Άκης ήταν πολύ χαρούμενος, γιατί είχε αγωνία να μπορέσουν να βρουν γρήγορα ένα ασφαλές και αποτελεσματικό εμβόλιο». Τον ρωτάμε αν συζήτησαν καθόλου το κατάπτυστο πρωτοσέλιδο του «Μακελειού». «Όχι, δεν δίνει σημασία σε αυτά, δεν το σχολιάσαμε καν» μας απαντά. Εξάλλου η θέση που έχει είναι τόσο υψηλή, η χαρά και η ευθύνη που νιώθει είναι πολύ μεγάλη, που το αντίθετο θα αποτελούσε έκπληξη.

«Είναι μεγάλη η περηφάνια που νιώθει όλη την εβραϊκή κοινότητα. Είναι πολύ σπουδαίο όχι μόνο για μας αλλά και για όλη Ελλάδα να βρίσκεται στο τιμόνι της μεγαλύτερης φαρμακευτικής εταιρείας ένας Έλληνας. Πόσο μάλλον τώρα που ανακοίνωσε ότι βρήκε ένα εμβόλιο κατά 90% αποτελεσματικό που μπορεί να προφυλάξει την ανθρωπότητα από αυτή την αρρώστια» λέει στη «ΜτΚ» ο πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης και του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος Δαυίδ Σαλτιέλ. Το ΚΙΣΕ εξέδωσε ανακοίνωση εκφράζοντας τον αποτροπιασμό του για την χυδαία και ανήθικη επίθεση κατά του επικεφαλής της εταιρείας Pfizer και την ταύτισή του με τον Μένγκελε και τα φρικιαστικά πειράματα που έκανε στους Εβραίους όμηρους στο Άουσβιτς.

Το συναίσθημα η δουλειά σου να επηρεάζει ανθρώπινες ζωές

Μετά την αποφοίτησή του είχε ως στόχο είχε να κάνει ακαδημαϊκή καριέρα. Γι’ αυτό, αφού τελείωσε το διδακτορικό του και τη στρατιωτική θητεία του, επέστρεψε στο Αριστοτέλειο. Παράλληλα όμως έστειλε το βιογραφικό του στην Pfizer, που το 1993 του πρότεινε μία θέση στην Αθήνα. Οι γονείς του δεν ήθελαν να αφήσει ο μικρός τους γιος την οικογενειακή φωλιά, αλλά ένας ξάδερφός του τον συμβούλεψε: «στην Αθήνα θα πας, όχι στο διάστημα». Από τότε άρχισε μία καριέρα συνεχώς ανοδική, με θέσεις ευθύνης στα κεντρικά γραφεία της εταιρείας σε Ευρώπη και Αμερική. Το 2001 ανέλαβε τη θέση του διευθυντή μάρκετινγκ στον

Phoca PDF

τομέα της υγείας για ζώα.

Το 2004 ορίστηκε αντιπρόεδρος επιχειρηματικής ανάπτυξης και μάρκετινγκ νέων προϊόντων. Το 2006 ανέλαβε τη θέση του προέδρου της Ευρώπης, Αφρικής και Μέσης Ανατολής και το 2009 την Ασία και την περιοχή του Ειρηνικού. Ακολούθως ορίστηκε πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος στον τομέα της διάθεσης των προϊόντων του φαρμακευτικού κολοσσού. Και από το 2019 είναι ο CEO της Pfizer.

Λίγους μήνες αργότερα εξαπλώθηκε η πανδημία του κορονοϊού. Ο κ. Μπουρλά πήρε το ρίσκο να επενδύσει πάνω από 1 δισ. δολάρια στην έρευνα, να αρχίσει την παραγωγή του εμβολίου πριν τα αποτελέσματα της γ' φάσης, και μάλιστα χωρίς να έχει οποιαδήποτε κρατική επιδότηση σ' αυτή τη φάση, για να μην υπάρχουν γραφειοκρατικά εμπόδια που θα οδηγούσαν σε καθυστερήσεις. Επέλεξε τη συνεργασία με την BioNTech, παρείχε πόρους και ελευθερία κινήσεων, πίεσε αλλά και ενέπνευσε την ερευνητική ομάδα και κατάφερε να κόψει πρώτος το «νήμα» της κούρσας για το εμβόλιο.

Ο κ. Μπουρλά είχε πει στη «ΜτΚ» ότι «μόνο από τη δουλειά μου στην Pfizer μπόρεσα να καταλάβω τη δύναμη του συναισθήματος, η εργασία σου να επηρεάζει ανθρώπινες ζωές, γιατί αυτό κάνουμε καθημερινά».

Για τον ίδιο η όποια επιτυχία θα κριθεί στο τέλος από το πόσο μικρότερος είναι ο κατάλογος των ασθενειών που δεν έχουν θεραπεία, πόσα περισσότερα εμβόλια παρήχθησαν για ασθένειες που δεν είχαν θεραπεία και πόσοι καρκινοπαθείς θα ζήσουν πολλά περισσότερα χρόνια για να δουν το γάμο ή την αποφοίτηση του παιδιού τους.

ΠΗΓΗ: Εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, 17.11.2020

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑ:

HELLASJOURNAL.COM, 17.11.2020: Ποιό είναι το μήνυμα του; Ο επικεφαλής της PFIZER Άλμπερτ Μπούρλα μίλησε στο CosmosFM

ΑΚΟΥΣΤΕ ΕΔΩ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Phoca PDF